

τυχῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Λάμπρου ἐστράφη ὀρμευ-
φύτως καὶ ἡ φονικὴ σφαῖρα διήλθε παρὰ τὸν ἀ-
ριστερὸν αὐτοῦ κρόταφον καφαλίσασα μόνον τὴν
πυκνὴν αὐτοῦ κόμην. Τότε ὤρμησαν ὁ εἰς κατὰ
τοῦ ἄλλου μὲ ἀνέκφραστον λύσαν πάλλοντες
τὰς μαχαίρας των. Ἡ πάλῃ ὑπῆρξε βραχυχρό-
νιος, ἀλλὰ φοβερά. Δι' ἐπιδεξίου περιστροφῆς
διηύθυνεν ὁ Ἀράπης τὸ ἐγχειρίδιόν του κατὰ
τοῦ στήθους τοῦ Λάμπρου πρὸς τὸ μέρος τῆς
καρδίας, ἀλλ' ὁ Λάμπρος ἐθωράκισε τὸ στήθος
του διὰ τοῦ ἀριστεροῦ του βραχίονος καὶ τὸ ἐγ-
χειρίδιον τοῦ ἀντιπάλου του ἀντὶ νὰ βυθισθῇ εἰς
τὴν καρδίαν του ἔσχισε μόνον ἀκινδύνως τὸ
κρέας τῶν μυόνων αὐτοῦ. Ταῦτοχρόνως δὲ ἡ ὀ-
ξειά του μάχαιρα ἀπέκοψε δι' ἑνὸς κτυπήματος
τὸν λάρυγγα τοῦ δολοφόνου. Ὁ Ἀράπης ἠσθάνθη
τὰ γόνατά του καμπτόμενα, ἐτάνυσε τὰς χεῖ-
ρας, καὶ ἔπεσεν ὑπτίως ἐντὸς τοῦ ὀπισθεν αὐ-
τοῦ ἀπλουμένου τέλματος, ἔνθα ἐξέχυσε τὴν
βορβορώδη αὐτοῦ ψυχὴν ἐντὸς τῶν βορβορωδῶν
ὕδατων.

Ὁ Λάμπρος ἠτοιμάζετο νὰ δράμῃ εἰς βοή-
θειαν τοῦ Θανάση, ὅτε ἤκουσεν αὐτὸν κρά-
ζοντα :

- Λάμπρε, Λάμπρε. . .
- Ἐδῶ, ἀδελφέ μου. . .
- Εἶσαι ζωντανός ;
- Ζωντανός, ὁ Θεὸς μὲ ἐβοήθησε. . .
- Κ' ἐγὼ τὸν τελείωσα τὸ φονιά, κάτω ἐ-
κεῖ στὰ πεῦκα. . .

Ὁ Λάμπρος ἔδωσε τὴν ἐλαφρὰν αὐτοῦ πλη-
γὴν, ἐπλησίασε τὴν κατακειμένην Ξανθὴν, τὴν
ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ εἶπεν ἐξετάζων
τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας της :

— Δὲν ἔχει τίποτε, μόνον λιγοθυμισμένη εἶ-
ναι. Τώρα, Θανάση πρέπει νὰ περάσωμε πάλι
ἀπὸ τὴ ῥεμματιά, νὰ φορτωθῇς τὸν δυστυχι-
σμένο μας τὸ Φῶτο, καὶ νὰ πᾶμε γλήγορα 'στὸ
σπῆτι νὰ κυττάξωμε τὴν Ξανθὴν· δὲν πρέπει νὰ
μείνῃ πολὺ ὥρα λιγοθυμισμένη· ἐδῶ δὲ βρίσκε-
ται οὔτε μία σταλαγματιά καθαρὸ νερό.

— Ἀχ ! ἀδελφέ μου, ἀνέκραξεν ὁ Θανάσης
ὀλοῦζων, τώρα εὐλογῶ τὸ Θεὸ ποῦ 'μᾶς πῆρε
τὴ μάννα μας καὶ τὸν πατέρα μας. . . Τί φαρ-
μάκι θὰ τοὺς ἐπότιζεν ὁ θάνατος τοῦ Φώτου. . .

Ὁ Λάμπρος δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ δύο θα-
λερὰ δάκρυα ἐκυλίσθησαν κατὰ μῆκος τῶν ἡ-
λιοκαυμένων αὐτοῦ παρειῶν.

Μετ' ὀλίγον, οἱ δύο ἀδελφοί, φέροντες ὁ μὲν
τὴν λειπόθυμον Ξανθὴν, ὁ δὲ τὸ πτώμα τοῦ
Φώτου ἐβάδιζον σιωπηλοὶ καὶ κατηφεῖς διὰ τῶν
δασυφύλων πλατάνων πρὸς τὸ χωρίδιον αὐ-
τῶν. Ἡ σελήνη εἶχε δύσει καὶ τὸ σκότος εἶχε
γίνει βαθυτερον. Πέραν δὲ εἰς τὰ βάθη τῆς νυ-
κτὸς ἀντήχει ἀπαίσιος καὶ σαρκαστικὴ ἡ φωνὴ
τῆς γλαυκῆς.

— Ἡ κουκκουβάγια. . . ἐφέλλισεν ὁ Λάμ-

προς ὡς ἀναμιμνησκόμενος παλαιᾶς ἱστορίας.
— Ἡ γύφτισσα. . . προσέθηκεν ὁ Θανάσης
καὶ ἐρρίγησε.

Γ'

Μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς φοβερᾶς
ἐκείνης νυκτὸς ἥς ἀφηγήθημεν ἀνωτέρω τὰ τρα-
γικὰ συμβάντα, ἐντὸς τοῦ οἰκίσκου τοῦ ἀτυχοῦς
Φώτου ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀκίνητος καὶ
ἀναίσθητος ἡ ὡραία Ξανθὴ.

Προσκληθεὶς ὁ ἱατρὸς τοῦ χωρίου ἀπεφάνθη
ἀπελπιστικῶς περὶ τῆς καταστάσεώς της. Κατὰ
τὰ φαινόμενα εἶχε πάθει εἰδὸς τι συγκοπῆς.

Ἀμυδρὰ λυχνία ἐφώτιζε τὸ πενιχρὸν δωμά-
τιον. Περὶ τὴν κλίνην τῆς νεαρᾶς γυναίκης ἔ-
κλειον καὶ ὠδύροντο ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μή-
τηρ μετὰ τῶν πρὸ μικροῦ τοσοῦτον ἡρωϊκῶς ὑ-
πὲρ αὐτῆς ἀγωνισθέντων ἀδελφῶν τοῦ συζύ-
γου της.

Αἰφνης ἡ ἐπιθάνατος ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῆς κλί-
νης της, τὸ ἐσβεσμένον βλέμμα της προσηλώθη
σπινθηροβόλον ἐπὶ τῆς ἀραχνιώσης ὀροφῆς καὶ
τὰ ξηρὰ χεῖλη της ἠνοιγίσαν ἵνα προφέρωσι
τὰς ἀκολούθους ἀσυναρτήτους λέξεις :

— Τὸ Φῶτο. . . τὸν ἐμαχαίρωσε. . . ὁ Ἀ-
ράπης. . . ἡ κουκκουβάγια. . . ἡ γύφτισσα. . .
Ἄ ! . . .

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἔρρηξεν ἀγρίαν
κραυγὴν καὶ ἐπανέπεσε βαρεῖα ἐπὶ τῆς κλίνης.
Ἦτο νεκρά.

Δ'

Τὴν ἐπαύριον ὅλοι οἱ ἀφελεῖς χωρικοὶ, οἵτι-
νες πρὸ τινων μηνῶν εἶχον ἐορτάσει διὰ χορῶν
καὶ ᾠσμάτων τοὺς γάμους τοῦ Φώτου καὶ τῆς
Ξανθῆς, ἠκολούθησαν κατηφεῖς καὶ δακρύοντες
τὰ διδυμα αὐτῶν φέρετρα μέχρι τῆς τελευταίας
των κατοικίας.

Ὁ Λάμπρος καὶ ὁ Θανάσης δικασθέντες ὑπὸ
τοῦ κακουργοδικείου Χαλκίδος διὰ τὸν φόνον
τοῦ Ἀράπη, Κουλοχέρη καὶ Ἀνοιχτομμάτη, ἡ-
θωώθησαν παμψηφεῖ.

ΙΔ. ΠΑΡΑΣΤΑΣΜΑΝΤΟΠΟΙΟΥΣ.

ΠΕΡΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁ φωνογράφος οὐδὲν ἐστὶν ἢ μετὰλλινος κύ-
λινδρος, ὡς ἐκείνον περίπου εἰς τὴν ἐφήνομεν τὸν
καφέν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ χειρίδος
περὶ ἑαυτὸν στρεφόμενος, ἀλλὰ καὶ οὕτως ὥστε
νὰ προχωρῇ παραλλήλως τῷ ἄξονί του. Περι-
λίσεσται δὲ διὰ λεπτοῦ μεταλλοχάρτου, αὐτοῦ
ἐκείνου δι' οὗ συνήθως τυλίσσονται εὐδῶ σα-
πάνια ἢ χαχαρωτά, καὶ ἐγγύτατα τῆς μίας τῶν
πλευρῶν αὐτοῦ ὑπάρχει, καθέτως εἰς αὐτὸν
προσηρμοσμένος, χωνοειδὴς τις σωλὴν, εἰς οὗ τὴν
πρὸς τὸν κύλινδρον ὀπὴν ἐστὶ κεκολλημένος καὶ
καλῶς τεταμένος χάρτης· μεταξὺ δὲ τοῦ χάρ-
του καὶ τοῦ κυλίνδρου κρέμαται μικρὰ μεταλλί-
νη βελόνη, ἥς ἡ ἀκίς, ἀμβλεία οὖσα, ἀποτελεῖ

στίγματα ἐπὶ τοῦ μεταλλοχάρτου, ὁσάκις τὸν ἐγγίξει.

Γνωστὸν ἐστὶν ἐκ τῆς φυσικῆς ὅτι ὁ ἥχος οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ παλμός τις παραγόμενος ἐκ τῆς συγκρούσεως ἡχηρῶν σωμάτων ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἀνάλογον προκαλὼν παλμὸν τοῦ ἀκουστικοῦ ὄργανου· ἡ δὲ διάφορος τῶν παλμῶν ιδιότης παράγει καὶ τῶν ἡχῶν τὴν διαφορὰν. Παρατηρήθη φέρ' εἰπεῖν ὅτι ὅσοι συκνότεροι εἰσὶν οἱ παλμοὶ ἐν τινι χρονικῷ διαστήματι τόσον ὀξύτερον τόνον παράγουσιν. Οὕτως ἂν ὑποτεθῇ ὅτι 300 παλμοὶ τοῦ ἀέρος ἐντὸς δευτερολέπτου παράγουσι τὸν μουσικὸν τόνον *φά*, 405 παλμοὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος θὰ παραγάγῃσιν ἴσως τὸν τόνον *σολ*, καὶ 500 τὸν τόνον *λά*. Καὶ πάλιν ἂν προφερομένης μιᾶς φωνῆς, ὁ ἀπὸ πάλλεται ἐφ' ἐνὸς δευτερολέπτου, προφερομένης δὲ ἄλλης, ἐπὶ δύο, ἡ δευτέρα ἐστὶ μακροτέρα τῆς πρώτης. Τέλος τὸ ἐντονὸν ἢ αἶτιον τῆς φωνῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μείζονος ἢ ἐλάσσονος σφοδρότητος ἢ βαθύτητος τῶν παλμῶν.

Παρατηρήθη λοιπὸν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑδισῶνος ὅτι αἱ δονήσεις τοῦ ἀέρος, πρόσθόλλουσαι τεταμένον χάρτην ἢ ἄλλην λεπτὴν μεμβράνην, κινουσίην αὐτὴν, ἀκριβῶς ἐπ' αὐτὴν ἐπαναλαμβάνομεναι, καὶ τοσοῦτον αἰσθητῶς, ὥστε ἐκάστη δόνησις τῆς μεμβράνης ἢ τοῦ χάρτου, δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἐφαπτομένην τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ μικρὰν ἀκίδα, ἥτις ἀνὰ πᾶσαν τῆς κινήσειν, ἄρα διὰ πάντα παλμὸν τοῦ ἀέρος, κεντρεῖ ἐλαφρῶς τὸν μεταλλοχάρτην, ὅστις περιβάλλει τὸν πλησιέστατον αὐτῆς περιστρεφόμενον κύλινδρον. Ὅσοι λοιπὸν παλμοὶ τοῦ ἀέρος, τοσαῦτα στίγματα ἐπὶ τοῦ μεταλλοχάρτου.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν παύσωσιν οἱ παλμοὶ, δηλαδὴ οἱ ἥχοι οἱ παράγοντες αὐτοῦς, ἂν ὁ στιχθεὶς ὑπ' αὐτῶν κύλινδρος μετατεθῇ οὕτως ὥστε ἡ βελὼν ν' ἀντιστοιχῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν στιγμάτων, καὶ ἂν ἀρχίσῃ νὰ στρέφεται πάλιν ὡς ἐστρέφετο ὅτε ἐδέχθη τὰ στίγματα, ἡ αἰκὶς τῆς βελὼνης θέλει εἰσέρχεσθαι εἰς ἕκαστον τῶν στιγμάτων, καὶ τίθεσθαι οὕτως εἰς κίνησιν, ἡ δὲ κίνησις αὐτῆς μεταδίδεται εἰς τὸν χάρτην ὃν αὐτὴ ἐγγίξει, τοῦ χάρτου δ' ἡ δόνησις δονεῖ τὸν ἀέρα, ὥστε ἀντιστρόφως τὰ στίγματα τὰ παραχθέντα ἐκ τῶν παλμῶν τοῦ ἀέρος διὰ τοῦ χάρτου καὶ τῆς βελὼνης, ἥδη διὰ τῆς βελὼνης καὶ τοῦ χάρτου παράγουσιν αὐτὰ εἰς τὸν ἀέρα παλμούς, οἵτινες ἀπονταὶ τοῦ ἀκουστικοῦ ἡμῶν τυμπάνου καὶ γίνονται ἀκουστοί. Ἄν φέρ' εἰπεῖν ὁ πρῶτος ἐκφωνηθεὶς ἥχος παρήγαγε 300 παλμούς ἐντὸς τοῦ δευτερολέπτου (ἡ διαρκείας 1]10 τοῦ δευτερολέπτου ἂν παρήγαγε 30 παλμούς), ὁ δεύτερος ἐπὶ τοῦ 1]10 τοῦ δευτερολέπτου 40 καὶ ὁ τρίτος 50, ἦτον λοιπὸν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν, ὁ πρῶτος *φά*, ὁ δεύτερος *σολ*, ὁ τρίτος *λά*, τότε καὶ ἐπὶ τοῦ μεταλλοχάρτου 30

στίγματα παρήγαγεν ὁ πρῶτος, 40 ὁ δεύτερος, 50 ὁ τρίτος, καὶ ἐπομένως ἰσαριθμοὶ ἔσονται οἱ ἐπὶ τῆς δευτέρας στροφῆς τοῦ κυλίνδρου παραχθησόμενοι παλμοὶ τῆς βελὼνης, τοῦ χάρτου, τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦτο θέλει πάλιν ἀντιληφθῇ τῶν τόνων *φά*, *σολ*, *λά*. Ἄν προσέτι ὁ πρῶτος τόνος διαρκέσῃ ἐπὶ ἐν δευτερολέπτου, οἱ δύο ἄλλοι ἐπὶ ἡμισυ ἕκαστος, τότε τὸ *φά* ἔσεται μακρότερον τοῦ *σολ* καὶ τοῦ *λά* καὶ οἱ τρεῖς τόνοι ὁμοῦ ἀποτελέσουσι τὸν μετρικὸν δάκτυλον. Ἄν τέλος εἰς ἐξ αὐτῶν, ἔστω ὁ δεύτερος, προφερθῇ δυνατώτερα, οἱ παλμοὶ οὓς θέλει παραγάγει ἔσονται ἰσχυρώτεροι, καὶ τὰ στίγματα ἐπὶ τοῦ μεταλλοχάρτου βαθύτερα, ἄρα, τ' ἀνάπαλιν, ἡ κίνησις τῆς εἰς αὐτὰ εἰσερχομένης βελὼνης μεγαλύτερα, καὶ ἐπομένως οἱ ὑπ' αὐτῆς προκαλούμενοι παλμοὶ τοῦ χάρτου, τοῦ ἀέρος, τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου, καὶ ὁ παραχθησόμενος ἥχος ἰσχυρώτερος.

Οὗτος ἐστὶν ὁ ὁργανισμὸς τοῦ φωνογράφου, ὅστις παράγει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀκριβῶς πάντα τὰ πάθη τῆς φωνῆς. Ἄλλ' ἐν μένει τὸ δυσεξηγήτον· τίς τῶν παλμῶν ιδιότης παράγει τὴν διαφορὰν τοῦ ἡχοῦ τῶν φωνηέντων, εἴτε καθαρῶν, εἴτε συνδυαζομένων μετὰ συμφώνων; Περὶ τούτου διάφορα ἐγνωμάτευσαν οἱ φυσιοδίφαι, ἰδίως τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ τῆς προφορᾶς αὐτῶν διαφορὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ διαφόρου συνδυασμοῦ ὀξύτητος συμπεπλεγμένων τόνων ἢ ταχύτητος τῶν παλμῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τριῶν ἢ διὰ πέντε ἢ ἄλλων ἀποστάσεων ἐντὸς τῆς διὰ πᾶσων, παντοίως συμπλεκόμενων. Ἄλλ' ἡ ἱκανῶς αὕτη σκοτεινὴ ἐρμηνεία εἰς οὐδὲν ἀσφαλὲς στηρίζεται πείραμα, καὶ ἐξ ἐναντίας ἡ διευκρίνησις αὐτῆς ἐστὶ καύχημα τοῦ φωνογράφου, ὅστις ἐκάστης φωνῆς δίδει οὕτως εἰπεῖν τὸν μαθηματικὸν τόνον, χαράττων αὐτὸν διὰ στιγμῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πυκνῶν καὶ μᾶλλον ἢ ἥττον συνεχῶν καὶ βαθέων.

Ἄλλο ἰδίωμα τοῦ φωνογράφου ἐστὶν ὅτι ἂν ὁ κύλινδρος, ὅταν πρόκηται νὰ παραγάγῃ τὴν φωνήν, στραφῇ ταχύτερον ἢ βραδύτερον παρ' ὅ τι παρήγαγε τὰ στίγματα, ἡ ἐπαναλαμβανομένη φράσις ἀποβαίνει ὀξύτερα ἢ βραδυτέρα τῆς ἀρχικῆς ἐκφωνηθείσης, διότι τὰ στίγματα καὶ οἱ παλμοὶ ἀντιστοιχοῦσιν ἐν τῇ πρώτῃ περιστάσει εἰς βραχύτερον χρόνον, ἥτοι εἰσὶν ἀναλόγως πυκνότεροι, καὶ τούναντιον ἐν τῇ δευτέρᾳ.

Καὶ ἀπρόσιτος μὲν δὲν εἶναι ὁ φωνογράφος παντάπασιν εἰς τὰ μὴ «ὑπερχεῖλῃ βαλάντια»· ἐξ ἐναντίας εἶναι μηχανὴ ἀπλουστάτη καὶ εὐνοτάτη. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον ἀκόμη δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς ὅσα οἱ εὐφρανταστότεροι ἀπ' αὐτοῦ ἀπαιτοῦσιν. Οὕτε τοῦ ῥήτορος οὔτε τοῦ ποιητοῦ τ' ἀριστουργήματα, οὔτε τῆς ἀοιδου τὰ μέλη καὶ τοὺς λαρυγγισμοὺς δύναται νὰ

διατηρήσει, ἀλλὰ μόνον ὅτι τῷ εἶπῃ τις εἰς τὸ αὐτίον του, δηλαδή εἰς τὸν χωνοειδῆ σωλῆνα τὸν παρὰ τὸν κύλινδρον.¹

Προσέτι δὲ ἡ δύναμις τῆς προφορᾶς ἐλαττοῦται διὰ τῆς ἐπαναλήψεως, διότι τὰ στίγματα ἀμβλύνονται κατ' ὀλίγον καὶ δὲν παράγουσιν ἐπίσης σφοδρὰς τὰς δονήσεις ὡς κατ' ἀρχάς.

Ὁ φωνογράφος εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ πραγματοποίησις τοῦ μύθου τοῦ κουρέως, ὅστις ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν βόθρον ὅτι ὁ Μῆδας εἶχεν ὄτα ὄνου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφύσαν κάλαμοι ἐπαναλαμβάνουσαι μεγαλοφώνως τὸ μυστικόν. Ὡ! ἂν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, καὶ μίαν μόνην φοράν τὸν τῷ ἐνεπιστεύετο ὁ Δημοσθένης, δὲν θὰ μᾶς ἐξέσχιζον σήμερον τὰ ὦτα οἱ Ἑράσμιοι τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ἀνεράστου αὐτῶν προφορᾶς, δι' ἧς καταστρέφουσι τὴν Ἑλληνικὴν.

¹Εν Βερολίῳ.

P.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Εἰκὼν.

I

Γνωρίζετε τὸν κήπον τοῦ κλαυθμώνος; Παράδοξος ἐρώτησις! Πάντες τὸν γνωρίζουσι, καὶ ὀφείλουσι νὰ τὸν γνωρίζωσιν, ἀφοῦ εἶναι τὸ προσφιλες ἐνδιαίτημα τῆς πλειονότητος τοῦ ἔθνους, ἡ ἀποτελοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ παυσανίαι.— Ἐντούτοις ἂς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ χαράξωμεν λέξεις τινὰς περὶ τοῦ κήπου τούτου χάριν τῆς εὐαρίθμου μειονότητος, τῶν μοχθούτων δηλ. καὶ φορολογουμένων, διότι πιθανὸν οὗτοι ἀμυδρὰς καὶ ἀσαφεῖς περὶ αὐτοῦ νὰ ἔχωσι γνώσεις.

II

Παρὰ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. Ὑπουργείον ὅπερ, ὡς γνωστὸν, εἰς τοὺς κόλπους του καὶ τὸ Κεντρικὸν ἐγκλείει Ταμεῖον, τὸν μυστηριώδη τοῦτον λαβύρινθον, εἰς ὃν δύναται νὰ σὲ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν φαιδρὸς καὶ εὐτυχίας, οὐχὶ μίτος τις Ἀριάδνης, ἀλλ' εὖνους καὶ ἀνταμειπτικῆς κλητῆρός τινος τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὑπαλλήλίσκου πρόθεσις, ἡ ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος δι' ἐρυθροῦ μολυβδοκοινδύλου συμβολικὸν σημεῖον... παρὰ τὸ Ὑπουργεῖον, λέγω, τῶν Οἰκονομικῶν ὑπάρχει κήπος τις ἡ μᾶλλον ὅσας κατάφυτος ἐξ αἰθαλλῶν δένδρων... Ἐκάστη γωνία ἔχει τὴν ἱστορίαν της, ἕκαστον δένδρον τὰς ἀναμνήσεις του... Ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀναπαύονται οἱ

1. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσκολία αὕτη κατενικήθη, καθ' ἃ πληροφωρεῖ ἡμᾶς ὁ κ. Παρβίλ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐπιφυλλίδι τῆς "Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων", ὑπὸ τῆς κ. Ἐλίζας Γρέυ, ἣτις κατεσκεύασε νέον φωνογράφον, ὃς τις δύναται καὶ ἐξ ἀποστάσεως μέτρων τιῶν νὰ ἀκούῃ, νὰ μεταγράψῃ, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εὐκρινῶς καὶ νὰ διατηρῇ κατόπιν τοὺς προφεθέντας λόγους. Οὗτω δὲ ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι ἡ νηπιάζουσα εἰσέτι ἀνακάλυψις αὕτη μετ' οὐ πολὺ βελτιωθήσεται καὶ τελειοποιηθήσεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξ ἀπλῶς περιέρρου θεάματος νὰ καταστῇ μηχανὴ πρᾶγματι καὶ ἐπιτηδεῖα πρὸς παντοίας ἐπιτυχεῖς ἐφαρμογὰς. Σ. τ. Σ.

2. Βίον.

κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας πηγαινοερχόμενοι εἰς τὰ ὑπουργεῖα λόγῳ δημοσίου συμφέροντος πάντοτε, ἐκεῖ, ἀνυπόμονοι τινες, λαβόντες ἐκ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολάς τὰς ἀναγινώσκουσι μειδιῶντες ἢ συνοφρυοῦμενοι, καγχάζοντες ἢ βλασφημοῦντες... Ἐκεῖ προεξοφλοῦνται μισθοὶ καὶ ἐντάλματα... ἐκεῖ... ἐκεῖ... Ἀλλ' ὁ κήπος οὗτος ἔχει καθιερωθῇ κυρίως καὶ προορισθῇ διὰ τοῦς ὑπαλλήλους καὶ παυσανίας, τοὺς Οὐίγους τούτους καὶ Τόρσις, τοὺς Καπουλέτας καὶ Μοντέγους τοῦ πρωτοτύπου ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς Βασιλείου... Ὁ κήπος οὗτος χρησιμεύει ὡς παυσίλυπον τῶν ὑπαλλήλων καὶ αὐξίλυπον τῶν παυσανίων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωνομάσθη κήπος τοῦ κλαυθμώνος. Ἡδὴ, ἀναγνώστα, ἐντὺς αὐτοῦ θὰ σὲ ὀδηγήσω....

III

Πέραν, πρὸς πένθιμόν τινα κυπάρισσον διηθύνετο ἀργῶ τῷ ποδὶ ὁμὰς παυσανίων, ὅπως εἰς τὰ ἐκεῖ που καθίσματα τὰ ῥάθυμα αὐτῆς ἀναπαύσῃ μέλη... Ἡ ἀρχαία εὐκλεία καὶ ἡ ἐκπεσοῦσα εὐγένεια ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τῆς στάσεως, τῆς φωνῆς, καὶ τῆς ἰδιοτρόπου καὶ ιδιορρύθμου καλλιέργειας τῆς γενειάδος τῆς ὁμάδος ταύτης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς μελαίνης ἐνδυμασίας, τετριμμένης ἤδη καὶ μαρμαίρουσας κατὰ τὰ γόνατα καὶ τοὺς ἀγκῶνας, πολλαχοῦ δὲ καὶ πολλάκις ἐπιδιορθωθείσης... Τινὲς ἔφερον εἰσέτι ἐπίχρυσον ἄλυσιν ὥρολογίου, μὴ λαβοῦσαν εἰσέτι ἕνεκα τῆς εὐτελείας της τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ παρὰ τινι τοκογλύφῳ τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν τοῦ αὐθέντου της... Ἀλλ' ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἄκραν αὐτῆς καὶ ὥρολόγιον; Τοῦτο ἂς μείνῃ μυστήριον. Σεβάσθητε τὸ ἀπόρρητον τῶν θυλακίων...

Εἰς ἐκ τῶν τῆς ὁμάδος ἦτο τέως βοηθὸς τῆς ἀστυνομίας, ἐκράτει εἰσέτι εἰς τὴν δεξιάν του ῥόπαλον καὶ ἔφερε πώγωνα ἐνούμενον μετὰ τοῦ μύστακος, ὅστις κατέληγεν εἰς αἰχηρὰν καὶ ὀξεῖαν ἄκραν ὁ δεῦτερος ἦτο τέως εἰρηνοδίκης τρίτης τάξεως, συνεπῶς καὶ πταισματοδίκης, ἐκτελῶν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ συμβολαιογράφου... Ὁ τρίτος ἦτο ὑπογραμματοῦς Πρωτοδικείου τινὸς, παυθεὶς, καὶ τοι ἔχων τὰ προσόντα τοῦ νέου νόμου καὶ ἀντικατασταθεὶς ὑπ' ἄλλου μὴ ἔχοντος ταῦτα, διότι ἐτόλμησε νὰ μὴ θελήσῃ νὰ υπογράψῃ ἀπόδειξιν μισθοῦ ἀνωτέρου ἐκείνου, ὃν πράγματι, ἐλάβανεν οἱ λοιποὶ ἦσαν παυσανίαι μὲν καὶ αὐτοὶ, πλὴν ἄγνωστοι... Θέλετε νὰ μάθετε ἤδη καὶ τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν φίλων ἡμῶν ἐπαγγέλματα; Ὁ πρῶτον βοηθὸς ἦτό ποτε ξυλουργός, δὲν ἐκέρδιζε ὅμως πολλά· ὁ βουλευτὴς τοῦ τόπου του ὑπεσχέθη νὰ τὸν διορίσῃ εἰς θέσιν τινὰ καὶ τὸν διώρισε· πλὴν ὁ διορισθεὶς παύεται, παυθεὶς δὲ καὶ ἐξοικειωθεὶς πρὸς τὸ officium καὶ τὰ ἐκ